

woensdag 22 april 2020

‘Overspoeld door gebeurtenissen’
► P11

► **Veelbezongen tassenmaker kon pand aan Noordeinde voor spotprijs kopen**

Gemeente wist van gerommel Omar Munie

De gemeente Den Haag heeft tassenmaker Omar Munie in 2018 voor een spotprijs een pand aan het Noordeinde verkocht, terwijl hij al meermaals over de schreef was gegaan bij gesubsidieerde werktrajecten.

Jan-Willem Navis
Den Haag

Munie betaalde loon niet uit en hield zich niet aan de afspraken, maar toch kreeg hij vanwege zijn inzet voor de zwakkeren een flinke korting op de aankoop van gebouw Rijnstroom, naast het paleis van de koning.

Dat blijkt uit antwoorden van het Haagse stadsbestuur op vragen van Hart voor Den Haag en de SP. De vastgoeddeal was van meet af aan omstreden, omdat slechts 1,7 miljoen euro werd afgerekend voor Noordeinde 64, dat ruim 1300 vierkante meter groot is. Afgetroefde concurrenten en vastgoedkenners stelden meteen al dat dit ver onder de marktwaarde is.

Munie opende in het riante pand zijn flagshipstore en een productie-atelier. Eerst antikraak, maar in 2018 wordt hij eigenaar. Het rijk heeft het pand tegenover de werkvertrekken in Paleis Noordeinde in bezit, maar wil ervan af.

Het Rijksvastgoedbedrijf verkoopt het pand aan de gemeente, die het direct weer doorverkoopt aan Munie. Die constructie is nodig omdat de wet verbiedt dat dit soort panden zomaar wordt verkocht aan iemand die een ambtenaar of bestuurder om wat voor reden dan ook ‘wel ziet zitten’.

Bijscholen

In dit geval was de lage verkoopprijs omkleed met argumenten over Munies belangrijke maatschappelijke activiteiten: hij hielp de statushouders niet alleen aan een baan, maar schoolden ze gelijktijdig ook nog bij in de Nederlandse taal en cultuur.

In de praktijk bleek dat ze er alleen maar mochten werken. En dan kregen ze vaak ook nog geen geld. Al vanaf het begin kwamen er bij de gemeente klachten binnen dat Munie salarissen niet betaalde. Dat gebeurde pas na ingrijpen van het stadsbestuur, schrijft het stadsbestuur nu.

De veelbezongen projecten met asielzoekers legde de gemeente in 2018 ook stil. ‘In 2017 en 2018 hebben enkele statushouders via The Dutch Tulip bij de Dreamfactory een stagetraject doorlopen. De gemeente ontving op den duur het signaal dat deze statushouders bij de Dreamfactory onvoldoende konden oefenen met de Nederlandse taal en dat de nadruk meer lag op productieve arbeid in plaats van additionele werkzaamheden’, schrijft het stadsbestuur aan raadsleden Ralf Sluijs (Hart voor Den Haag) en Lesley Arp (SP).

► **Hij hield zich niet aan de afspraken maar toch kreeg hij flinke korting op de aankoop van het gebouw Rijnstroom**

► **De gemeente en het Rijksvastgoedbedrijf wijzen naar elkaar bij de vraag wie hiervoor verantwoordelijk was**

Toch kon Munie, die in de jaren 90 als 9-jarige vluchteling vanuit Somalië naar Nederland kwam, in 2018 dankzij politiek handwerk van het stadsbestuur het pand aan het Noordeinde kopen. Het stadsbestuur erkent nu dat het toen wist van de malversaties van de tassenontwerper. Het getreuzel met loonbetalingen was het topje van de ijsberg. Munie droeg helemaal niets af, ook geen pensioenbijdrage bijvoorbeeld.

Binnen twee weken legde de Belastingdienst dan ook beslag op zijn nieuwe bezit. Maar de fiscus greep naast het onroerend goed, want de Haagse investeerder Jeroen de Wilde, die Munie het geld voor de aankoop leende, had dit recht op aankoop van

het pand al laten opnemen in de hypotheekakte.

Sinds dit door onthullingen in verschillende media aan het licht kwam, rijst zowel in de Tweede Kamer als bij de gemeenteraad bij sommigen de vraag of dit niet een listig opzetje was van Munie en De Wilde, om goedkoop dit monumentale pand te verwerven. Het toenmalige college van b en w van Den Haag (met onder meer VVD, Haagse Stadspartij en D66) is hiervoor verantwoordelijk. Maar, zeggen twee destijds betrokken wethouders, dit was gewoon conform het verzoek van het Rijksvastgoedbedrijf. Het Rijksvastgoedbedrijf zegt op zijn beurt weer: dit is geen deal van ons, maar van de gemeente.

Donornier

Onthullingen in de pers brachten de afgelopen tijd verschillende misstanden rond aan het licht. Volgens *de Volkskrant* betaalde Munie de statushouders die hij zou opleiden maanden achter elkaar geen salaris. Premies en andere werkgeverslasten hield Munie op papier wel in, maar hij betaalde ze nooit.

En dan is er nog het verhaal van een ex-vriendin die uit de doeken deed hoe ze een nier afstond aan Munie, op wie ze zo verliefd was. Maar na de transplantatie bleef die liefde plots onbeantwoord.

Wat er nog over is van de liefde van een flink deel van de lokale politiek, valt nog te bezien. Het raadsdebat hierover is door de coronacrisis uitgesteld.

▲ Omar Munie hielp statushouders aan een baan. Al snel kwamen er klachten dat hij hun salarissen niet betaalde. FOTO DANIELLA VAN BERGEN